

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919200937
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6919200937.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek senátu Mgr. Miriam Kamenskej a Mgr. Radoslavy Strhárskej, v právnej veci žalobcu COFIDIS SA, so sídlom 61 avenue Halley, Parc de la Haute Borne, 59866 Villeneuve-d'Ascq CEDEX, Francúzska republika, zapísaného do obchodného registra a registra spoločností pod číslom: 325 307 106 OR Lille Métropole, spoločnosť konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom organizačnej zložky Einsteinova 11/3677, 851 01 Bratislava, IČO: 50 595 628, právne zastúpeného URBÁNI & Partners s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti žalovanému U. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX/X, XXX XX A., o zaplatenie sumy 3.242,76 Eur s príslušenstvom a sumy 823,87 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 14Csp/8/2019-271 zo dňa 26. októbra 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 14Csp/8/2019-271 zo dňa 26. októbra 2020 v napadnutej časti druhej výrokovej vety **p o t v r d z u j e .**

II. Odvolanie žalobcu proti tretej výrokovej vete rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 14Csp/8/2019-271 zo dňa 26. októbra 2020 **o d m i e t a**

III. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom sp.zn. 14Csp/8/2019-271 zo dňa 26. októbra 2020 prvou výrovkou vetou žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 823,87 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhou výrovkou vetou žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a treťou výrovkou vetou žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 24.01.2019 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 3.242,76 Eur titulom dlžného zostatku úverovej pohľadávky, úroku z úveru vo výške 22,62 % ročne zo sumy 5.655,37 Eur od 21.04.2016 do 23.08.2016, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.655,37 Eur od 24.08.2016 do 21.11.2016, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.242,76 Eur od 22.11.2016 do zaplatenia a sumy 823,87 Eur titulom nákladov spojených s výkonom záložného práva zabezpečujúceho úverovú pohľadávku. Súd prvej inštancie zistil, že medzi pôvodným veriteľom a žalovaným bola uzavretá Zmluva o úvere - individuálne podmienky č. XXXXX zo dňa 22.09.2014 v spojení so Zmluvou o úvere - všeobecné podmienky zo dňa 22.09.2014 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 6.614,-- Eur na nákup osobného motorového vozidla značky CINTROEN C5 diesel II (R) s EVČ: BA-216UL (ďalej len „osobné motorové vozidlo“), pričom žalovaný

sa zaviazal uhradiť pôvodnému veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky a celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Konštatoval, že predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

3. Ďalej zistil, že pôvodný veriteľ so žalovaným uzavrel aj Zmluvu o zriadení záložného práva - individuálne podmienky zo dňa 22.09.2014 v spojení so Zmluvou o zriadení záložného práva - všeobecné podmienky zo dňa 22.09.2014 (ďalej len „záložná zmluva“), pričom zálohom bolo vozidlo žalovaného. Predmetnou zmluvou sa zabezpečila pohľadávka pôvodného veriteľa vyplývajúca zo zmluvy o úvere vo výške 7.010,84 Eur, ktorá je tvorená súčtom sumy poskytnutého úveru vo výške 6.614,- Eur a spracovateľského poplatku vo výške 396,84 Eur. Konštatoval, že predmetná záložná zmluva je zmluvou uzavretou podľa § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne je aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

4. Súd prvej inštancie považoval údaj o RPMN v sadzbe 28,70 % nachádzajúci sa v predmetnej úverovej zmluve za nesprávny. Konštatoval, že nesprávny údaj o RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je spôsobilý vyvolať mylnú predstavu o tom do akej miery je konkrétny úver pre spotrebiteľa výhodný, resp. nevýhodný, nakoľko sa úver klamlivo javí ako výhodnejší (lacnejší) než ako v skutočnosti je. V takomto prípade ide o účelové konanie veriteľa sledujúce výlučne len vlastný finančný prospech bez ohľadu na princípy ochrany spotrebiteľa, a preto nesprávna RPMN je zjavne v neprospech spotrebiteľa. Za účelom overenia (ne)správnosti údajov o RPMN v úverovej zmluve súd prvej inštancie vyzval Národnú banku Slovenska na vykonanie prepočtu RPMN. V odpovedi zo dňa 02.09.2019 Národná banka Slovenska súdu oznámila, že odborom ochrany finančných spotrebiteľov (ďalej len „OFS“) bol vykonaný kontrolný prepočet RPMN s výsledným údajom 29,19 %, pričom sa dospelo k záveru, že pôvodný veriteľ určil v úverovej zmluve hodnotu RPMN v neprospech spotrebiteľa. Na základe výzvy súdu prvej inštancie na doplnenie podania Národná banka Slovenska reagovala podaním zo dňa 08.09.2020. Z uvedeného podania súd prvej inštancie zistil, že OFS postupoval pri kontrolnom prepočte RPMN v zmysle § 19 a Prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom do jeho výpočtu vstupovali údaje uvedené v úverovej dokumentácii. Hodnotu RPMN, ktorú určil dosadením do základnej rovnice, vypočítal za nasledovných predpokladov, a to, že úver bol vyčerpaný v plnej výške 6.614 Eur k predpokladanému dátumu načerpania úveru 30.09.2014; úver je splácaný mesačne anuitnými splátkami vo výške po 196,13 Eur (bez poplatku za poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti alebo trvalej invalidity) počas celej doby splatnosti úveru (60 mesačných splátok); deň splatnosti prvej mesačnej splátky je 20.10.2014 a ostatné mesačné splátky sú splatné k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Keďže dátum načerpania úveru vstupujúci do výpočtu RPMN nie je vopred známy, bol veriteľ povinný postupovať podľa dodatočného predpokladu na výpočet RPMN uvedeného v Prílohe č. 2, časť II., písm. f), druhý bod zákona o spotrebiteľských úveroch a za deň čerpania úveru pre účely výpočtu RPMN stanoviť taký deň, pri ktorom interval medzi týmto dňom a dátumom prvej splátky je najkratší možný. Z informácií získaných z dohľadu NBS nad pôvodným veriteľom bolo zrejmé, že termín prvej splátky je v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom dochádza ku načerpaniu spotrebiteľského úveru. Deň splatnosti prvej mesačnej splátky úveru stanovený v úverovej zmluve je 20.10.2014. Najkratší interval medzi dňom načerpania úveru a dátumom prvej splátky úveru sa dosiahne vtedy, keď sa za deň načerpania spotrebiteľského úveru bude považovať dátum 30.09.2014. OFS konštatoval, že pôvodný veriteľ nepostupoval pri výpočte RPMN v zmysle vyššie uvedeného predpokladu, a preto ním určená hodnota RPMN (28,70 %) je v neprospech spotrebiteľa. Výsledkom kontrolného prepočtu RPMN vykonaného OFS bola hodnota vo výške 29,19 %. OFS poukázal aj na hypotetickú možnosť hodnoty RPMN až vo výške 30,21 %, avšak výlučne len v takom prípade, ak by sa v súdnom konaní preukázalo, že náklady na poistenie spĺňajú podmienky pre ich zahrnutie do celkových nákladov, t.j. že spĺňajú podmienky podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že OFS pri svojom kontrolnom prepočte RPMN s výslednou hodnotou 29,19 % dôvodne nezahrnul náklady na poistenie spôsobilosti žalovaného splácať úver pre prípad smrti a úplnej invalidity v súvislosti s úverovou zmluvou vo výške 3,10 Eur mesačne do celkových nákladov (t.j. do predpokladov, z ktorých vykonal tento prepočet), nakoľko vykonaným dokazovaním sa nepreukázalo, že uzavretie úverovej zmluvy bolo podmienené prístupím žalovaného k poistnej zmluve (§ 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, najmä text za bodkočiarkou).

6. Ďalej uviedol, že žalobca sa k podaniu NBS zo dňa 08.09.2020 vyjadril listom zo dňa 22.10.2020, v ktorom uviedol, že aj naďalej trvá na správnosti svojho výpočtu RPMN vo výške 28,70 %. So stanoviskom NBS ku hodnote RPMN vo výške 29,19 % vyslovil žalobca nesúhlas, pričom zdôraznil nezáväznosť a možnú neplatnosť tohto stanoviska. Žalobca poukázal na to, že rozdiel medzi výpočtom NBS a výpočtom žalobcu spočíva v nejednotnej aplikácii predpokladov používaných do výpočtu podľa vzorca RPMN. K rozdielu vo výpočte dochádza z dôvodu rozličného počítania výpočtu úroku zo splátky, čo ovplyvňuje aj výšku RPMN. Pri spotrebiteľských úveroch sa používajú tri základné metódy výpočtu úroku, a to nemecká - ktorá vychádza z predpokladu, že rok má 360 dní a každý mesiac 30 dní, anglická - ktorá vychádza z reálneho počtu dní v roku aj v mesiaci a francúzska - ktorá vychádza z toho, že rok má 365 dní a mesiac 30 dní. Rozdielny výsledok hodnoty RPMN na základe výpočtu NBS a žalobcu je daný práve vyššie uvedeným rozdielnym prístupom k spôsobu výpočtu RPMN. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu v tomto vyjadrení súd prvej inštancie poukázal na Prílohu č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, bod I., časť: Poznámky pod písm. c) ku aplikácii základnej rovnice pre výpočet RPMN, kde sa určuje, že intervaly medzi dátumami použitými pri výpočtoch (RPMN) sú vyjadrené v rokoch alebo zlomkoch roka. Rokom sa rozumie 365 dní (alebo 366 dní pri priestupných rokoch), 52 týždňov alebo 12 rovnakých mesiacov. Rovnakým mesiacom sa rozumie mesiac, ktorý má 30,41666 dní (t.j. 365/12), bez ohľadu na to, či je rok priestupný alebo nie je. Z uvedeného dôvodu sa súd prvej inštancie nestotožnil s argumentáciou žalobcu vo vyjadrení zo dňa 22.10.2020.

7. Dospel k záveru, že prepočet RPMN nachádzajúci sa v podaní NBS zo dňa 08.09.2020 je vykonaný predpísaným postupom, ktorý nevzbudzuje žiadne pochybnosti o jeho správnosti. Preto sa stotožnil s kontrolným prepočtom hodnoty RPMN zo strany NBS vrátane jeho výsledku predstavujúceho hodnotu RPMN vo výške 29,19 %. Konštatoval, že z dôvodu absencie správneho údajov o RPMN v úverovej zmluve je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. Právnym následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je vznik povinnosti spotrebiteľa uhradiť veriteľovi len sumu skutočne poskytnutého úveru zníženú o prípadné úhrady spotrebiteľa. Nakoľko bol žalovanému poskytnutý úver v sume 6.614 Eur, vznikla mu voči pôvodnému veriteľovi povinnosť uhradiť len túto sumu. V dôsledku toho, že pôvodnému veriteľovi bola uhradená suma v celkovej výške 7.969,20 Eur, mal zrejme, že žalovaný svoj záväzok už uhradil, a dokonca aj preplatil o sumu 1.355,20 Eur, pričom predmetný preplátok predstavuje bezdôvodné obohatenie pôvodného veriteľa na úkor žalovaného.

8. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti týkajúcej sa sumy 3.242,76 Eur spoločne s úrokom vo výške 22,62 % ročne zo sumy 5.655,37 Eur od 21.04.2016 do 23.08.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.655,37 Eur od 24.08.2016 do 21.11.2016, ako aj úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 22.11.2016 do zaplatenia, a to vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, následkom čoho v čase rozhodovania súdu už neexistoval žiadny dlžný zostatok úverovej pohľadávky žalobcu voči žalovanému vyplývajúci z úverovej zmluvy.

9. Pokiaľ šlo o nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy vo výške 823,87 Eur, súd prvej inštancie uviedol, že predmetný nárok predstavuje náklady spojené s výkonom záložného práva v prospech pôvodného veriteľa na základe záložnej zmluvy formou dražby zo dňa 19.09.2016. Predmetom dražby bolo vozidlo žalovaného. Žalobca si tieto náklady uplatnil titulom správy pohľadávky v zmysle faktúry č. VF1600075 zo dňa 06.04.2016 v alikvotnej výške 171,50 Eur, odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času znalca v zmysle vyúčtovania č. 11/2016 zo dňa 19.08.2016 v alikvotnej výške 83,-- Eur, odľahu vozidla v zmysle faktúry č. 16100449 zo dňa 02.08.2016 v alikvotnej výške 60,-- Eur, nákladov spojených s registráciou výkonu záložného práva v zmysle faktúry č. 204/16 zo dňa 31.08.2016 v alikvotnej výške 29,52 Eur, poplatkov za inkaso neautomatizovaným spôsobom v zmysle článku 19. Všeobecných podmienok úverovej zmluvy vo výške 32,-- Eur (4 krát po 8,-- Eur), aukčných poplatkov v zmysle faktúry č. FV160342 zo dňa 24.10.2016 v alikvotnej výške 447,85 Eur. Uviedol, že z tvrdenia žalobcu v žalobe vyplýva, že na základe započítania výťažku získaného z výkonu záložného práva došlo k ďalšiemu zníženiu dlžnej úverovej istiny (okrem úhrady 18 splátok úveru priamo žalovaným), čomu zodpovedá úhrada ďalších 22 splátok (4.383,06 Eur). S poukazom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie konštatoval, že časťou výťažku z výkonu záložného práva vo výške 3.027,86 Eur (z celkovej sumy výťažku 4.383,06 Eur) došlo k úhrade zostatku dlhu žalovaného vzniknutého z úverovej zmluvy, redukovaného vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, t.j. skutočný dlh žalovaného vo výške čerpaného úveru 6.614 Eur mínus úhrady 3.586,14 eur (18 splátok x 199,23 Eur) mínus úhrady 3.027,86 Eur = zánik dlhu žalovaného jeho splnením. Keďže pôvodný veriteľ

v postavení záložného veriteľa vynaložil v súvislosti s výkonom záložného práva určité náklady a tieto aj preukázal, vznikol mu nárok na ich úhradu podľa § 1511 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie predmetný nárok žalobcovi priznal v plnom rozsahu.

10. O nepriznaní nároku na náhradu trov konania žalovanému súd prvej inštancie rozhodol z toho dôvodu, že žalovaný si v konaní žiadne trovy neuplatnil a ani zo spisu žiadne trovy v jeho prospech nevyplývajú. Považoval však potrebné uviesť, že žalovanému, ktorý bol v konaní tou stranou, ktorá mala vo veci úspech v rozsahu 80 % s prináležiacou mierou úspechu 60 %, by inak nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) patril.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti druhej a tretej výrokovej vety podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Na odôvodnenie uviedol, že s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožňuje a že napadnuté rozhodnutie považuje za nesprávne, nespravodlivé a vydané v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona. Poukázal na skutočnosť, že výpočet Národnej banky Slovenska nie je právne záväzný a môže sa odlišovať od stanoviska vecne príslušných orgánov, čo priamo vyplýva z odpovede Národnej banky Slovenska, na ktorú súd prvej inštancie poukazuje. Mal za to, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, či do výpočtu RPMN bola zahrnutá výška poplatku za trvalý príkaz vo výške 3,-- Eur mesačne. Preto mu nebolo zrejmé, či súd prvej inštancie do svojho kontrolného prepočtu tento mesačný poplatok za trvalý príkaz zahrnul alebo nie. Preto v tejto časti považoval napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Súd prvej inštancie tiež neprihliadol na jeho argumentáciu ohľadom rozdielnosti metód a spôsobu výpočtu, ktoré môžu byť pri výpočtoch RPMN používané a v dôsledku ktorých môže dochádzať k rozdielnosti jednotlivých výpočtov. Poukaz súdu prvej inštancie na ustanovenie zákona, či prílohu k zákonu bez ďalšieho zdôvodnenia nepovažoval za postačujúci, ktorý nemôže byť podkladom pre záver súdu o nesprávnosti RPMN. Zároveň poukázal na to, že rozdiel pri jeho výpočte a výpočte Národnej banky Slovenska je len 0,49 %, čo je nepatrný rozdiel, ktorý je spôsobený práve rozdielnosťou v postupe pri výpočte Národnej banky Slovenska a jeho výpočte. Tento rozdiel považoval za zanedbateľný. Súd prvej inštancie pri posudzovaní správnosti výšky RPMN mal brať na zreteľ skutočnosť, že pri jej výpočte môže dochádzať k odchýlkam práve z dôvodu používania rozličných metód a z dôvodu, že spôsob výpočtu nie je v našich právnych podmienkach doposiaľ zjednotený. Z uvedených dôvodov považoval napadnuté rozhodnutie v tejto časti za nesprávne a nepreskúmateľné. Vyslovil názor, že nie sú dané žiadne právne relevantné dôvody, ktoré by spôsobili bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru na základe úverovej zmluvy uzavretej medzi ním a žalovaným, čo znamená, že súd prvej inštancie bez opory v objektívne zistenom skutkovom stave žalobu žalobcu bezdôvodne zamietol. Zároveň namietal výrok súdu prvej inštancie o trovách konania. Žiadal, aby odvolací súd jeho odvolaniu vyhovel a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie a zároveň mu prizná proti žalovanému trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

12. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie podané nebolo.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti druhej výrokovej vete napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti ako vecne správny potvrdil. Ďalej dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti tretej výrokovej vete je potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. b) CSP, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou.

14. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa v predmetnej veci proti žalovanému domáhal zaplata sumy 3.242,76 Eur spolu s úrokom vo výške 22,62 % p.a. zo sumy 5.655,37 Eur odo dňa 21.04.2016 do 23.08.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 5.655,37 Eur odo dňa 24.08.2016 do 21.11.2016, úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3.242,76 Eur od 22.11.2016 do zaplata a nákladov spojených s výkonom záložného práva vo výške 823,87 Eur na základe zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 22.09.2014 a zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 22.09.2014 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vyplýva,

že právny predchodca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 6.614,-- Eur za účelom kúpy osobného motorového vozidla. V zmluve o úvere si zmluvné strany dohodli výšku mesačnej splátky istiny úveru, úroku úveru, prípadnej mesačnej splátky povinného zmluvného poistenia, prípadnej mesačnej splátky KASKO poistenia, poistenia spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity, poistenia spôsobilosti splácať úver pre prípad nezamestnanosti a pracovnej neschopnosti a trvalý príkaz mesačnej splátky vo výške 199,23 Eur, počet mesačných splátok 60, deň splatnosti prvej mesačnej splátky 20.10.2014, deň splatnosti ostatných mesačných splátok 20. deň v mesiaci, dobu trvania zmluvy do 20.09.2019, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru 20.09.2019, ročnú úrokovú sadzbu 22,62 %, jednorazový spracovateľský poplatok vo výške 396,84 Eur, splatnosť tohto poplatku započítanú v mesačných splátkach, mesačné poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity 3,10 Eur, poplatok za trvalý príkaz vo výške 3,-- Eur, RPMN vo výške 28,70 %, priemernú hodnotu RPMN na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpísania zmluvy o úvere vo výške 10,43 % a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ (žalovaný) uhradiť vo výške 11.953,80 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú Individuálne podmienky a Všeobecné podmienky. Za účelom zabezpečenia pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o úvere bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzavretá zmluva o zriadení záložného práva do výšky istiny 7.010,84 Eur.

15. Na základe výzvy súdu prvej inštancie zo dňa 22.08.2019 Národná banka Slovenska, odbor ochrany finančných spotrebiteľov súdu podaním zo dňa 02.09.2019 oznámila, že po vykonaní kontrolného výpočtu RPMN sa výška RPMN poskytnutého spotrebiteľského úveru uvedená v zmluve o úvere (28,70 %) odlišuje od ňou určenej hodnoty RPMN 29,19 %. Výšku RPMN 29,19 % Národná banka Slovenska určila podľa § 19 a Prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere a že pri kontrolnom prepočte hodnoty RPMN boli zohľadnené údaje uvedené v rámci súdom prvej inštancie predloženej dokumentácie v zhoršenej až nečitateľnej kvalite. Súd prvej inštancie prvýkrát v predmetnej veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 14Csp/8/2019-165 zo dňa 05.12.2019 tak, že žalobu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Na základe podaného odvolania žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn. 41CoCsp/21/2020-213 zo dňa 10. júna 2020 uvedený rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu v zrušujúcom rozhodnutí žiadosťou zo dňa 26.08.2020 vyzval Národnú banku Slovenska na doplnenie kontrolného prepočtu RPMN. V odpovedi na kontrolný prepočet RPMN zo dňa 08.09.2020 Národná banka Slovenska uviedla, že pri kontrolnom prepočte RPMN postupovala podľa § 19 a prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere. Na základe vykonaného kontrolného prepočtu RPMN konštatoval, že jeho výsledkom je RPMN vo výške 29,19 %, pričom RPMN poskytnutého spotrebiteľského úveru uvedená v zmluve je vo výške 28,70 %. Hodnotu RPMN Národná banka Slovenska vypočítala z predpokladu, že úver bol vyčerpaný v plnej výške 6.614,-- Eur k predpokladanému dátumu načerpania úveru dňa 30.09.2014, úver bol splácaný mesačne anuitnými splátkami vo výške 196,13 Eur (splátka úveru bez poplatku za poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a úplnej trvalej invalidity) počas celej doby splatnosti úveru (60 mesačných splátok), deň splatnosti prvej mesačnej splátky bol deň 20.10.2014 a ostatné mesačné splátky boli splatné k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Predpokladaný dátum čerpania spotrebiteľského úveru určil podľa prílohy č. 2, časti II písm. f) druhého bodu zákona o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko dátum načerpania úveru vstupujúci do výpočtu RPMN nebol vopred známy a deň splatnosti prvej mesačnej splátky úveru bol stanovený v zmluve o úvere na deň 20.10.2014 uviedla, že najkratší interval medzi dňom načerpania úveru a dátumom prvej splátky úveru sa dosiahne vtedy, keď sa za deň načerpania spotrebiteľského úveru bude považovať dátum 30.09.2014. Konštatoval, že celková výška nákladov spotrebiteľa vstupujúca do výpočtu RPMN, ako aj hodnota RPMN sú vyčíslené bez zahrnutia poplatku za dojednané poistenie definované v časti II. zmluvy o úvere a že pri kontrolnom prepočte RPMN bola použitá mesačná splátka úveru vo výške 196,13 Eur nezahŕňajúca mesačný poplatok za poistenie. Pre prípad, ak by súd preukázal, že náklady na poistenie spĺňajú podmienky pre ich zahrnutie do celkových nákladov uviedla, že hodnota RPMN úveru by bola vo výške 30,21 %.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

21. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

25. Podľa § 19 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

26. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie správne posúdil zmluvu o úvere uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne aj ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a následne zmluvu o úvere podrobil preskúmaniu z hľadiska predpisov na ochranu spotrebiteľa, a to či údaj o RPMN uvedený v zmluve o úvere je uvedený v súlade s § 9 ods. 1 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa tohto ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ako podstatnú náležitosť ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

27. V posudzovanej veci súd prvej inštancie za účelom zistenia správnosti údajov RPMN uvedeného v zmluve o úvere vykonal dokazovanie prostredníctvom Národnej banky Slovenska. Národná banka Slovenska na základe žiadosti súdu prvej inštancie vykonala kontrolný výpočet RPMN uvedenej v

zmluve o úvere, pričom pri jej výpočte vychádzala z § 19 a prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom v doplnení kontrolného výpočtu zo dňa 08.09.2020 bližšie špecifikovala za akých údajov pri výpočte RPMN vychádzala. Z odpovede Národnej banky Slovenska vyplýva, že vychádzala z výšky poskytnutého úveru vo výške 6.614,-- Eur na základe zmluvy o úvere uzavretej medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným, z výšky mesačnej splátky istiny úveru vo výške 196,13 Eur, ktorá obsahovala okrem splátky istiny úveru aj úrok úveru a poplatok za trvalý príkaz mesačnej splátky, zo dňa splatnosti prvej mesačnej splátky úveru, ktorý bol dňa 20.10.2014 a splatnosti ostatných mesačných splátok úveru splatných k 20. dňu kalendárneho mesiaca. Nakoľko zo zmluvy o úvere nebolo známe, kedy došlo k čerpaniu finančných prostriedkov z doplnenia kontrolného výpočtu Národnej banky Slovenska je zrejmé, že Národná banka Slovenska v súlade s prílohou č. 2 časťou II písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch za deň načerpania spotrebiteľského dátumu považovala dátum 30.09.2014, ktorý predstavuje najkratší interval medzi dňom uzavretia zmluvy o úvere a dňom prvej mesačnej splátky úveru dohodnutým v zmluve o úvere. Po vykonaní kontrolného výpočtu RPMN Národnou bankou Slovenska hodnota RPMN v predmetnej veci predstavuje 29,19 %. Vzhľadom na to, že uzavretie zmluvy o úvere nebolo podmienené uzavretím poisťovnej zmluvy zo strany žalovaného, súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že Národná banka Slovenska v súlade s § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nezhrnula náklady na poistenie spôsobilosti žalovaného splácať úver pre prípad smrti a úplnej invalidity v súvislosti so zmluvou o úvere vo výške 3,10 Eur do celkových nákladov. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že nie je zrejmé, či do výpočtu RPMN bola zahrnutá aj výška poplatku za trvalý príkaz vo výške 3,-- Eur mesačne odvolací súd uvádza, že výška tohto mesačného poplatku bola zahrnutá v jednotlivých mesačných splátkach úveru vo výške 196,13 Eur (po odpočítaní poplatku za poistenie spôsobilosti splácať úver pre prípad smrti a trvalej invalidity), ako to vyplýva z článku II. zmluvy o úvere týkajúcej sa výšky mesačnej splátky, pri ktorej uvedené, z akých položiek táto splátka pozostáva (splátky istiny úveru, úroku úveru, trvalého príkazu mesačnej splátky). Keďže tento poplatok bol zohľadnený v mesačnej splátke 196,13 Eur, odvolací súd mal preukázané, že poplatok za trvalý príkaz bol zohľadnený aj pri výpočte RPMN. Z uvedeného dôvodu odvolací súd túto námietku žalobcu považoval za nedôvodnú.

28. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že rozdiel vo výpočte RPMN bol spôsobený rozdielnosťou pri postupe pri výpočte Národnej banky Slovenska a žalobcu, pričom existujú tri základné metódy jej výpočtu, odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozsudku, a to že podľa Prílohy 2, bod I., časť Poznámky písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch intervaly medzi dátumami použitými pri výpočtoch sú vyjadrené v rokoch alebo v zlomkoch roka. Rokom sa rozumie 365 dní (alebo 366 dní pri priestupných rokoch), 52 týždňov alebo 12 rovnakých mesiacov. Rovnakým mesiacom sa rozumie mesiac, ktorý má 30,41666 dní (t.j. 365/12), bez ohľadu na to, či je rok priestupný, alebo nie je. Vzhľadom na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch v Prílohe 2 definuje, že rok sa rozumie 365 dní alebo 366 dní pri priestupných rokoch, ktorý má 52 týždňov alebo 12 rovnakých mesiacov a ktorý má 30,41666 dní, odvolací súd dospel k záveru, že pri výpočte RPMN bol použitý postup v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd preto považoval aj túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

29. Nakoľko kontrolný výpočet RPMN vykonaný Národnou bankou Slovenska bol vykonaný v súlade so zákonom o spotrebiteľskom úvere, pričom bolo zrejmé, z akých údajov pri výpočte RPMN vychádzala, odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že tento bol vykonaný zákonom predpísaným spôsobom, ktorý nevzbudzuje žiadne pochybnosti. Keďže z kontrolného výpočtu RPMN Národnou bankou Slovenska vyplýva, že hodnota RPMN predstavuje 29,19 %, potom údaj o RPMN vo výške 28,70 % je nesprávny. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch a že žalovanému proti pôvodnému veriteľovi vznikla povinnosť uhradiť len výšku poskytnutej istiny úveru v sume 6.614,-- Eur.

30. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

31. Podľa citovaného ustanovenia CSP oprávnenou stranou na podanie odvolania je strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V danom prípade súd prvej inštancie treťou výrokovou vetou napadnutého rozsudku žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, to znamená, že v tejto časti bolo rozhodnutie vydané v prospech žalobcu. Odvolací súd preto dospel k záveru, že žalobca nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania proti tretej výrokovej vete napadnutého rozsudku.

32. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým zisteniam a predmetnú vec správne právne posúdil, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej druhej výrokovej vete podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil a že odvolanie žalobcu proti tretej výrokovej vete podľa § 386 písm. b) CSP odmietol, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou.

33. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní by nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu vznikol žalovanému, avšak podľa obsahu spisu žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu náhrada trov odvolacieho konania žalovanému nepriznal (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018).

34. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).